

3. Конституція України від 28.06.1996 р. // Відомості Верховної Ради України, 1996. – № 30. – Ст.141.
4. Рішення Конституційного Суду України від 09.07.1998 р. по справі № 17/81-97, № 1-1/98 (справа про тлумачення терміна „законодавство”).
5. Кодекс законів про працю України від 10.12.71 р. // Відомості Верховної Ради УРСР від 10.12.71 р. – Додаток до № 50. – Ст.375.
6. Проект Трудового кодексу України від 28.08.2003 р. // Офіційний сайт Верховної Ради України – www.rada.gov.ua
7. Рішення Конституційного Суду України від 29.10.1998 р. по справі № 1-31/98 (справа про профспілку, що діє на підприємстві).
8. Закон України „Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності” від 15.09.1999 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 45. – Ст.397.
9. Трудове право України: Підручник // За ред. Прокопенка В.І. – Х.: Фірма „Консум”, 1998. – С. 82 – 83.
- 10.Иванов С.А. Трудовое право переходного периода: новые источники // Государство и право. – 1996. – № 1. – С. 43–52.

УДК 340

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПОНЯТТЯ, СТРУКТУРА ТА ВИДИ ПРАВОСВІДОМОСТІ

Студент Д.О. Олексієнко гр. БП-2-16
Наук. керівник асист. кафедри А.П. Головащук
Київський національний університет технологій та дизайну

У сучасному суспільстві питання правосвідомості є дуже актуальним оскільки, в нашому суспільстві рівень правосвідомості не відповідає необхідному рівню. Свідомість людини, відображаючи об’єктивні потреби суспільного розвитку, є передумовою та регулятором поведінки людини. Саме свідомість надає цілеспрямованого характеру людській діяльності.

Правосвідомість знаходиться в основі правової культури і являє собою сукупність поглядів, ідей, почуттів, настроїв, які мають відношення до права, і включає в себе уявлення про право, тобто праворозуміння, погляди на роль права, правових установ у житті суспільства і держави, ідеї про права людини, відповідальність особи перед іншими людьми, державою і суспільством [3]. Правосвідомість є духовною (ідеологічною) гарантією забезпечення здійснення прав і виконання обов’язків. Ця категорія покращує режим законності, який повинен гарантувати кожному громадянину впевненість, що порядок у суспільстві буде забезпечений, що його права та законні інтереси будуть суворо охоронятися, ті хто їх порушить будуть покарані, а порушені права відновлені.

Підвищення рівня правосвідомості всього нашого суспільства буде також слугувати підняттям життєвого рівня громадян України, убезпечення

бізнесу, вільний розвиток особистості, посилення її захисту, в тому числі судового.

Проблема налагодження механізму правового впливу на суспільні відносини із метою створення правової держави є комплексною, тому і потребує комплексних підходів до забезпечення окремих елементів цього правового явища. Правова еліта нашого суспільства має докласти максимум зусиль для реалізації положень Конституції України щодо створення правової держави в Україні.

Однак лише норм права недостатньо, щоб механізм правового регулювання запрацював, встановлюючи і розвиваючи правові відносини. Окрім норм права, його конструкція включає правовідносини, акти тлумачення норм права, правову свідомість і правову культуру та акти реалізації правових норм. За допомогою норм права законодавець встановлює права і обов'язки певних суб'єктів і, власне, створює необхідні умови для розвитку правовідносин.

Із зазначеного вище ми можемо зробити висновок, що в Україні має постійно зростати мотивація активного формування правової свідомості та правової культури всіх суб'єктів суспільних відносин, оскільки без них неможливо втілити в життя поставлену мету – збудувати громадянське суспільство. Правова культура громадян є основою, фундаментом нового суспільства в Україні. Адже громадяни є єдиним чинником, здатним утворювати державу і правопорядок, приводячи в дію Конституцію України і законодавство. Успішне вирішення цих завдань залежить від багатьох факторів, але здебільшого від рівня організації правової освіти і виховання населення країни.

Окрім того, Україна потребує створення протягом найближчого періоду загальної концепції формування правової свідомості і правової культури суспільства та прийняття Державної програми формування правової культури громадян шляхом розвитку правової освіти і правового виховання населення. Можливості підвищення правової культури населення в Україні є. Головне нині – рішуче і цілеспрямовано активізувати цю діяльність.

Література:

1. Науковий вісник Чернівецького університету. - 2010. - Випуск 525. Правознавство.
2. Тодика Ю.Н. Конституційні засади формування культури громадян : монографія / Тодика Ю. Н. – Харків : РАЙДЕР, 2001. – 160 с.
3. Голосніченко І. Правосвідомість і правова культура у розбудові Української держави // Право України. – 2005. – №4.
4. «Human rights: theory and practice» Peer-reviewed materials digest (collective monograph) published following the results of the First International educational and scientific forum (Poland, January 23-28, 2017) – London: IASHE, 2017. – 184 p. // Kulak N. Natural rights: methods of protection – pp. 12-15.